

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 30. FF. Prædicatores ad Indulgentias in Saxonia promulgandas selecti

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

rentii Pucci Cardinalis tit. SS. quatuor ^{Sæcul. XVI.}
 Coronatorum, qui apud Papam pluri- ^{A.C. 1517.}
 mum gratia valebat, in omnibus orbis
 Christiani regnis plenam poenarum con-
 donationem promulgari constituit, eas-
 que indulgentias cunctis, qui ad Fabri-
 cam S. Petri subsidia collaturi essent, sub
 conditionibus adeo expeditis concessit,
 ut eas lucrari, nonnisi salutis suæ summe
 incurius negligeret. Præterea, ut in
 colligendis pecuniis suus servaretur or-
 do, totam Christianorum Rempubicam
 in varias classes distribuit, ac unicuique
 Viros, qui oblatas fidelium eleemosynas
 colligerent, designavit; demum vero
 quosdam Verbi divini Præcones selegit,
 qui populum de indulgentiarum merito,
 ac dispositionibus ad eas lucrandas ne-
 cessariis erudirent.

§. XXX.

*FF. Prædicatores ad Indulgentias
 in Saxonia promulgandas
 selecti.*

Hanc in rem Leo Pontifex Alberto Mo-
 guntiae, ac Magdeburgi Archi-Epif-
 copo negotium dedit, ut deligeret Viros,
 qui per Germaniam Indulgentias publi-
 carent. Is pro Saxonia FF. Dominicanis
 hanc demandavit provinciam, eisque
 Joan-

*Cochleus de
 actis & scri-
 ptis Lutheri
 ann. 1517.
 Ulemberg.
 in vita & re-
 bus gestis
 Lutheri*

Sæcul. XVI. A.C. 1517. Joannem Tetzellium ejusdem Ordinis Religiosum, ac hæreticæ pravitatis Inquisitorem præfecit; Illius enim solertia in ejusmodi negotio non ita pridem ab Equitibus Teutonicis, quibus ad belli sumptus adversus Moscovitas Tetzellius amplam acquisierat pecuniam, comprobata erat. Cum vero id muneris semper in prioribus sacris militiis diuturnæ (*) possessionis jure FF. Eremitis S. Augustini delatum fuisset, hi Dominicanos sibi præferri ægerrime ferebant, eo potissimum nomine, quod illi potestatis limites excessisse, Indulgentiarum virtutem plus justo exaggerasse, ac poenaliū operum vim penitus enervasse insimularentur; adeo, ut a nonnullis in suspicionem vocarentur,

(*) Optime observat Antonius Pagius in suo Breviario Rom. Pontif. ad annum 1517. n. 45. Augustinianos longo jam tempore id muneris obiisse, falso narrari; id enim *Julius II. FF. Minoribus imposuerat: id Ministro Generali Minorum unacum Archiepiscopo Moguntino commiserat Leo Papa in pluribus Germanicæ locis anno 1515. & FF. Prædicatores ab Equitibus Teutonicis ad ejusmodi provinciam selectos, ac denique nulli Religiosorum Ordini, sed Alberto Moguntino Archiepiscopo hanc curam fuisse demandatam, ipsemet Continuator testatur.*

rentur, quod populis exposuissent, eos, si sæcul. XVI. A.C. 1517.
 literas indulgentiarum auro redemissent, de salute sua securos fore. Præterea
 Præcones isti turpem ex sacro hoc Eccle-
 siæ thesauro quæstum exercebant, suas-
 que cathedras erigebant in popinis, u-
 bi aliquam collectæ pecuniæ partem ab-
 ligurire visebantur.

§. XXXI.

*Augustinianorum Generalis Vicarii
 tumultus adversus indulgentia-
 rum Præcones.*

EO tempore Fratibus Eremitis S. Au- Cochlæus de
 gustini in Germania Vicarii generalis *actis & scri-
 ptis Lutheri.*
 nomine præerat Joannes Staupitius ejus-
 dem nationis inter nobiles facile prin-
 ceptus, ipsisque Saxonum Principibus co-
 gnatione junctus, atque ea ratione Sa-
 xoniæ Ducibus perquam acceptus, ac
 præcipue Friderici S. R. I. Electoris pa-
 trocinio tutus. Igitur Staupitius tam
 potenti præsidio fretus, atque præclaris
 animi dotibus insignis, *instillabat, inquit
 Cochlæus, hujus Principis pectori frequen-
 tes indulgentiarum abusus, & quæstorum,
 atque commissariorum scandala, eo quod illi
 per avaritiam prætextu veniarum, & gra-
 tiarum, expilarent Germaniam, & quærerent,
 quæ sua sunt, non quæ salutis animarum.*
 Staupitius seu hisce abusibus vere com-
 motus,